

Erik Lindgren

Om posten vid järnvägen Eslöv - Ystad

Ystad—Eslöfs järnväg.

	Snälltåg.		Blandade tåg.		från Ystad..... kl.	Snälltåg.		Blandade tåg.				
	kl.	f. m.	f. m.	e. m.		12	midd.	f. m.	e. m.			
ån Eslöv.....	12,47	f. m.	8,30	f. m.	6,30	e. m.	12	midd.	4,25	f. m.	2,15	e. m.
” Hurva.....	”	”	9,0	”	7,7	”	”	”	4,52	”	2,12	”
” Löberöd.....	”	1,22 f. m.	9,18	”	7,27	”	”	”	5,23	”	3,13	”
” Askeröd.....	”	”	9,32	”	7,43	”	”	”	5,14	”	3,34	”
” Bjersjölagård.....	”	1,52 f. m.	9,51	”	8,4	”	”	”	6,0	”	3,50	”
” Wollsjö.....	”	”	10,10	”	8,25	”	”	”	6,25	”	4,15	”
” Ljöfestad.....	”	”	10,31	”	8,47	”	”	”	6,13	”	4,33	”
” Esperöd.....	”	”	10,46	”	9,3	”	”	”	7,3	”	4,53	”
” Tomelilla.....	”	2,43 f. m.	11,7	”	9,25	”	”	”	7,31	”	5,11	”
” Köpinge.....	”	”	11,29	”	9,48	”	”	”	7,37	”	5,27	”
i Ystad.....	”	3,17 f. m.	11,50	”	10,10	”	i	”	8,5	”	5,55	”
							Ystad					

Utgifvet den 1 maj 1866.

Posthistorisk skriftserie nr 188

Uppdaterad 1996

Förlagan tillverkad år 1993

Detta är kopia nr

Innehåll

Inledning	sid 1
Kristineberg	3
Hurva	4
Gudmundstorp	6
Löberöd	7
Askeröd	7
Bjärsjölagård	8
Vollsjö	10
Klasaröd	12
Lövestad	13
Äsperöd	14
Tomelilla	16
Svenstorp	17
Köpingebro	18
Ystad	19

Inledning

Genom poststyrelsens cirkulär, utgivet den 21 april 1866, infomerades postmästarna om att ett antal poststationer skulle öppnas den 1 maj 1866 vid järnvägsstationer på järnvägen mellan Eslöv och Ystad, nämligen Hurva, Löberöd, Askeröd, Vollsjö, Lövestad, Esperöd, Tomelilla och Köpinge. Ytterligare några tillkom senare. I detta häfte redovisas de förenade post- och järnvägsstationerna i riktning från Eslöv mot Ystad, oavsett när de öppnades. Alla kom inte till samtidigt.

Poststationer öppnas, äfven den 1 maj, vid följande järnvägsstationer å Ystad—Eslöfbanan inom Malmöhus län, nämligen: *Köpinge, Tomelilla, Esperöd, Löfvestad, Vollsjö, Askeröd, Löberöd och Hurva* (se för öfrigt nästförestående cirkulärskrifvelse).

Vid nu inträffande öppet vatten öppnas poststation äfven vid järnvägsstationen *Lund å Gelle*—Dalabanan inom Gelleborgs län. Denna poststation skall lyda under postkontoret i Gelle samt utvexla post direkt jemväl med postkontoret i Falun. (På det att bref till Lunds poststation icke må förväxlas med bref till staden af samma namn, böra de, som äro ämnade afgå till förstnämnda ort, alltid finnas åtecknade adressen »**Lunds poststation**».)

Samtidigt med öppnandet af Lunds poststation indrages hittillsvarande poststationen i *Bäck*.

Befordrade. I nåder utnämnda den 28 sistlidna mars till postmästare:

i Norrköping öfverstelöjtnanten och förste majoren vid Kongl. Första Lifgrenadierregementet *Henric Sundevall*;

i Torshälla postexpeditören i Wingåker *Anders Leonard Gellin*, och
i Trosa f. d. resepostexpeditören *Karl Alexander Sundberg*.

Utgivet den 21 april 1866.

Järnvägen till Ystad var en av de äldsta bibanorna till södra stambanan, vilken hade öppnats för trafik i sin helhet den 1 december 1864. Om dess framväxt har jag berättat i böckerna "Kommunikation i Allbo", "Mitt i Småland" och "Posten i Njudung". En tidigare bibana till södra stambanan var den korta sträcka som förband Alvesta med läns huvudstaden Växjö, öppnad för posttrafik den 4 juli 1865.

För tjänsteförrättande stationsföreståndare under 1800-talet har det visat sig svårt att få fullständiga uppgifter. Det är därför sannolikt att det finns luckor på så sätt att vissa namnuppgifter saknas. På grund av att personalförteckningarna är handskrivna och ibland svårtolkade är det möjligt att ett något namn också blir felstavat. Generellt gäller dessutom för poststationerna utmed järnvägen att arkiven visar få handlingar av intresse. Akternas händelsefattigdom bör kanske tolkas så att utvecklingen varit jämn och sensationslös.

När posttrafiken började på järnvägen hade det funnits poststationer i vårt land sedan drygt fyra år. De hade inte några egna datumstämplar och fick inte heller några förrän med början 1868. Vid järnvägspoststationer makulerades frimärken med s k strålstämplor, vilka inte hade några datumangivelser. Vanligtvis blev breven tilläggsstämplade av den postkupé eller vid det postkontor som först sorterade dem vidare.

I Eslöv var post och järnväg förenade under tiden 16 februari 1863 - 31 juli 1865. Därefter fick Eslöv ett förvaltningspostkontor. Ett svenskt sådant fanns i Ystad sedan 1658. Under den tidsperiod järnvägstrafiken omfattar, förekom således inte något lokalt samarbete mellan post och järnväg vid järnvägens båda ändpunkter om man bortser från kontakter i anslutning till arrangemang av lokala transporter. Jag berör ändå i korthet i ett avslutande kapitel ett problem för postmästaren i Ystad, vilket var direkt beroende av järnvägars tillkomst.

Uppdatering

Manuskripten till de 300 första häftena i posthistorisk skriftserie har skrivits under åren 1988 -1995, d v s under en mycket händelserik period i postens historia. Då har avsevärda förändringar inträffat. Jag har därför funnit det angeläget att komplettera häftena med uppgift om de fasta postanstalter, som på något sätt fått status förändrat sedan jag arbetade med manuskripten. Det rör sig i de flesta fall om övergång till entreprenad enligt de planer som omfattades av projekt "Nät 92". Oftast är det fråga om "Post-i-butik" med dess variationer, t ex i bibliotek, i livsmedelsaffär, i bensinmack osv. I några skrifter har jag inarbetat sådana ändringar under respektive ortsavsnitt i förlagorna men ibland har det visat sig vara lämpligare att ange ändringarna samlade, som här. Postkontoret i Lövestad har sålunda lämnats på entreprenad till Bevakningsgruppen i Färs AB och det i Vollsjö till Tommys Matbutik.

Kristineberg (Skarhult)

Det dröjde fem månader efter att posten börjat samarbeta med järnvägen innan en poststation inrättades i Skarhult. Med namnet Kristineberg (även stavat Christineberg) öppnades den 1 oktober 1866 en poststation i stationshuset. Stationsinspektör Anders Christian Andersson fick ansvaret för postgöromålen. Nils Theodor Hellqvist tog över 1874, då med 300 kr i årsarvode för själva postsysslan. Under åren 1880-1882 vilade detta ansvar på T Moberg; därefter Melcher Abraham Leopold Rosencrantz. Denne förefaller ha slutat 1886, varefter det saknas uppgift om en ordinarie chef fram till 1889, då Gustaf Ahlström är antecknad som sådan.

Det blev fortsatt förhållandevis täta byten på chefsbefattningen, Hjalmar Krook (1890-1892), Rudolf Stenberg (1892-1894) och Hans Henrik Rudolf Johannsen (1895-1903). Den 1 oktober 1901 ändrades poststationens namn till Skarhult.

Genom namnändringen gav man efter för trycket från majoriteten av dem som betjänades genom poststationen. Järnvägen hade stakats så, att den gick tämligen nära Kristinebergs gods och genom Skarhultsby, intill vilken Skarhults gods var beläget. Den för de båda godsen gemensamma järnvägsstationen blev inte förlagd till Skarhults kyrkby utan till en punkt där landsvägen korsade järnvägen ungefär mittemellan de båda godsen. Men postadressen Kristineberg stämde inte överens med proportionerna i postmängden. Från första början kom det betydligt mer post avsedd för folket i Skarhult än för dem som bodde på Kristineberg eller dess närhet. Man undrade med rätta varför postadressen egentligen skulle vara Kristineberg, en undran som fanns kvar i 35 år innan det blev rättelse. Namnet Kristineberg kom långt senare (från den 1 februari 1939) att användas för en poststation i Västerbotten.

Stationsföreståndaren Albert Andersson tog över ansvaret för posten i Skarhult 1903. Vid det årets allmänna reglering av arvodena blev det fastställt till 420 kr om året för Skarhult, vartill kom 240 kr i biträdesersättning. Den 15 juni 1908 tog Carl Johan Brandberg över den

förenade post- och järnvägsstationen. När han flyttade till Lövestad den 1 maj 1912, fick efter en tids vakans Albin Mauritz Hermansson träda till med tre månaders erfarenhet av postarbete i Ravlundabro. Han avled i januari 1915 och stationsskrivaren Carl Henrik Ljungberg kunde nu ägna sig åt de dubbla arbetsuppgifterna under åtta år. I januari 1923 blev Per Edvard Lundberg den ansvarige. När han förflyttades till Hurva sju år senare, tog Gottfrid Lindskog över under 16 år och därefter har följande järnvägsanställda antecknats som ansvariga för posten i Skarhult: Sven Erik Söderstedt (1946-1947), Malte Bengtsson (1947-1950), Herbert Oskar Ossian Berntsson (1950-1951), Sven Uno Müller (1951-1954), Ruth Gunborg Andersson (1954) och Ingrid Viola Björck (1954-1955). Poststationen drogs in den 1 augusti 1955.

Hurva

Stationsinspektör N J Persson fick ansvaret för posten i Hurva, när poststationen öppnades i järnvägsstationen den 1 maj 1866. Från 1867 antecknas Nils Persson för samma uppgift. Tveksamhet råder, men det kan vara samme man, eftersom födelseår 1840 anges på båda personaluppgifterna men med olika anställningsår. Anders C Christian Andersson tog över 1880 och blev platsen trogen i 22 år. Han avgick den 31 mars 1912, åtta dagar före sin 70-årsdag.

Därefter upptar personalkorten följande namn på ordinarie funktionärer med postansvar i Hurva: Johan Svensson (1912-1914), Gustaf Fredrik Lindqvist (1914-1922), Arnold Henning Petersson Gersing (1922-1930), Per Edvard Lundberg (1930-1951), Victor Sörlin (1951-1953), Stig Gösta Andersson (1953-1966) och Kaj Åke Andersson (1966-1970). Poststationen ersattes den 1 november 1970 med lantbrevbäring från Eslöv.

Hurva får lantbrevbäring

Tidningsurklippet härintill speglar det sätt på vilket information gavs om indragning av poststationer. Notisen fanns i tidningen Arbetet den 16 juli 1970 och baserades på en presseleas från postdirektionen i Malmö. Presstjänsten vid postdirektionerna var då tämligen väl etablerad. Indragningar var ofta impopulära trots att de oftast medförde förbättringar för hushållen genom utsträckt lantbrevbäring. En stående förslagsrubrik från postdirektionens presstjänst var att orten får lantbrevbäring. Det ansågs bättre än att rubriken pekade ut att poststationen blev indragen.

Skänkt snöäventyr

Extra postbiträdet Fredrik von Hauswolff skulle på morgonen den 14 februari 1889 ge sig i väg med det första tåget från Ystad mot Eslöv för att under färden behandla den post som skulle lämnas ut vid stationerna eller skickas vidare från Eslöv. Till sin hjälp skulle han ha ett sk vaktbiträde. Denne man försov sig och von Hauswolff fick följa med postkupén ensam. Det var inte så långt kvar av arbetspasset, när tåget ungefär en kilometer från Hurva fastnade i en snödriva. Den ensamme mannen fortsatte emellertid oförtrutet sina expeditionsgöromål tills all posten var färdigsorterad. Jag låter honom nu själv fortsätta berättelsen genom att göra ett utdrag ur den rapport han skrev till postinspektören i Malmö:

"Då posten var färdig begav jag mig till fots till stationen i Hurva, där jag lejde två karlar att biträda vid forslandet av posten från kupén till stationen. Detta, att i snöstormen gå fram och åter tog lång tid, så att vi ej återkommo till stationen förrän kl 11 fm".

Genom telefonsamtal från Hurva med postinspektionen fick von Hauswolff order att fortsätta färden till Eslöv genom att anlita hästskjuts, så att posten skulle hinna fram till södra stambanan i tid för att sändas vidare med en postkupé på eftermiddagen. Med skjutsen följde inte bara kusken utan en karl extra. Rapporten berättar vidare:

"Då vi kört ungefär 3 kilometer hade vi en ofantligt hög snödriva att bryta oss igenom, men därvid störtade hästen och kunde icke fås ur stället. Då ingen utsikt

ESLÖV: Då underlaget för en så kostnadskrävande anordning som en poststation i Hurva är för litet har postmästaren i Eslöv föreslagit att nuvarande postanordningar i Hurva skall ersättas med lantbrevbäring i samband med att lantbrevbäraren Gösta Hansson avgår med pension i höst.

Förslaget innebär att invånarna i Hurva-området skall betjänas med lantbrevbäring från Eslöv. Ett undantag utgör Böstofta-Gårdarp, som föreslås få lantbrevbäring från Löberöd.

Omläggningen innebär bl a att invånarna i Hurva samhälle befrias från att själv hämta och lämna sin post på stationen. Vidare skall en brevlåda i samhället tömmas varje kväll i anslutning till buss mot Lund.

fanns att kunna komma därifrån, enär snöstormen alltjämt tilltog och ingen boning fanns i närheten, började jag misströsta, sedan de båda stora, starka karlarna gjort detsamma. Långt omsider lyckades det att med förenade krafter lösgöra hästen ur seltyget, varefter den ene karlen måste gå förut, ledande hästen, och jag och den andra karlen följa efter, dragande släden. Att detta skulle - för en i dylika saker ovand person - vara något högst ansträngande är helt naturligt".

Så småningom kom det frusna sällskapet fram till Kristinebergs station, där ytterligare paket fanns att ta med på släden. Med mindre avbrott kunde man sedan fortsätta till Eslöv och kraftigt försenad skickades posten vidare med tåg på stambanan långt innan det insnöade tågsättet på bibanan hunnit grävas fram. Det är inte så känt, att snövintrar kan vara nog så besvärliga i det öppna skånska landskapet när det vill sig illa.

Gudmundstorp

Ehuru orten är angiven på 1875 års postkarta som en poststation inrättades inte någon poststation i Gudmundstorp. Det fanns emellertid en privat postanordning från Hurva till Gudmundstorp, innan poststationen i Snogeröd öppnades den 1 juni 1897 vid järnvägen Eslöv-Kristianstad. En i muntlig tradition välkänd gumma med namnet Posta-Johanna gick i ur och skur vägen mellan Hurva och Gudmundstorp och skötte utdelning av post. Hon hade inte något anställningsförhållande men fick frivilliga bidrag från dem som anlidade henne. Kaffe och ett och annat mål mat bestods hon också med efter hand som hon besökte de olika gårdarna.

Löberöd

Stationsinspektör Jacob Petter Bergman fick ansvaret för postservice i Löberöd från poststationens start i stationshuset den 1 maj 1866. När han avgick vid 69 års ålder, följdes han 1889 av Melcher Abraham Leopold Rosencrantz som efter tjänst i Kristineberg och i Askeröd under sammanlagt sju år hann betjäna stationen i Löberöd nära nog lika länge som företrädaren. Han avled den 30 november 1911, blott 58 år gammal. Det blev nära nog ett halvt års vakans innan Jöns Jönsson tog över den 1 maj 1912. Under dennes tjänstetid blev avtalet mellan post och järnväg uppsagt och den 1 juni 1918 flyttades poststationen från järnvägen.

I sitt hem tog Anna Elvira Cecilia Lindhfors hand om den till och med 1919 års slut. Närmast kommen från poststationen i Järrestad tog Gottfrid Wilhelm Roland Guldstrandh över Löberöds poststation med 1920 års ingång, följt efter fyra år av Hilding Gerhard Larsson. Denne hade varit poststationsföreståndare i Visseltofta 1918-1921 och i Tingsryd 1921-1923. Han fick uppleva den stora trafikutveckling i Löberöd som ledde till att poststationen statushöjdes till en postexpedition den 1 februari 1946.

Med titeln stationsmästare övertog Inga Britt Ottosson postexpeditionen den 1 november 1955 och fem år senare flyttade eslövsbon Lennart Olsson till Löberöd för att ta hand om postexpeditionen och fick vara med om att flytta in i ett modernt posthus 1967. En generell omorganisation över hela landet tio år senare fick bl a till följd att termen för postexpedition ändrades till postkontor. Med titeln postmästare har dess chef fått ta över ansvaret för service till i det närmaste 1000 hushåll som har postadress Löberöd.

Askeröd

Under ett års tid hade stationsmästaren i Askeröd Axel Ludvig Lundgren ansvaret för posten, sedan en poststation öppnats där den 1 maj 1866 när avtalet mellan postverket och järnvägsbolaget började tillämpas. Emanuel Fehrström tog över den uppgiften 1867 och lämnade över den till August Olof Andersson 1873. Han fick vara med

om att lantbrevbäring infördes från Askeröd till Harlösa 1879, då det också varit på tal att dra in poststationen i Harlösa. Indragningen blev dock uppskjuten i tolv år. Innan dess hann flera andra järnvägsanställda ansvara för post i Askeröd, nämligen Axel Jeppsson (1881-1882), Th Moberg, (1882-1886) och Melcher Abraham Leopold Rosencrantz (1886-1889). Under en del av perioden mars - juni 1884 var poststationen inte förenad med järnvägen. Poststationen låg då i ett hus på ett kort avstånd från järnvägsstationen, bebott av förre lantbrukaren Anders Svensson, som förordnades av postinspektionen att uppehålla befattningen som föreståndare. Orsaken till ändringen var den konkurs som Moberg försattes i. Sedan den utretts utan någon anmärkning mot Moberg, trädde han åter i tjänst i slutet av juni 1884.

Stationsinspektör Hjalmar Theodor Krook tog över ansvaret för posten i Askeröd 1892 efter att tidigare ha haft samma uppgift i Kristineberg under närmare tre år. Han avgick den 31 mars 1915 under sitt 65:e levnadsår och Carl Wilhelm Schlyter tog över. Denne var i tjänst till och med 1922 och därefter vilade ansvaret för postsysslan på följande ordinarie järnvägsanställda till poststationens indragning den 1 april 1973: Carl Henrik Ljungberg (1923-1932), Otto Persson (1932-1949), John Alfred Persson (1949-1952), Nils Artur Gunnarsson (1953-1966) och John Tore Davidsson (1966-1973). Under den sista perioden före indragningen vikarierade Hans Olsson.

Ersättning för den indragna poststationen blev lantbrevbäring från Östraby. Askerödsborna fick finna sig i ännu en adressförändring vid indragning av poststationen i Östraby sju år senare.

Bjärsjölagård

Vid järnvägens tillkomst ansågs det behövt med ytterligare ett förvaltningspostkontor för att bereda större bekvämlighet, framför allt vid utväxling av värdepost. Det var tankar som framfördes till poststyrelsen i ett brev i september 1865 från Övedskloster med Otto Ramel och Axel Axson Toll som de översta i en lång rad underskrifter. De räknade upp ett antal socknar i grannskapet, vilka tillsammans uppgavs ha mer än 14 000 invånare,

"av vilka många hava en stor och viktig korrespondens, såsom domare och kronofogde i Färs och Frosta härader, sju kyrkoherdar, provincialläkare, regementsläkare m fl civila och militära tjänstemän, ägare till stora egendomar och

verk, många näringsidkare, varibland mer än 30 handlande, varjämte flera viktiga inrättningar såsom en större sparbank m m finnas inom dessa socknar".

Försiktigtvis sände man brevet via länsstyrelsen, som med vidare-expeditionen förordade ansökningen "till gynnsamt bifall". Poststyrelsen kommunicerade ärendet med regeringen och i ett kungligt brev den 10 november 1865 fick poststyrelsen tillstånd att öppna en postexpedition i Bjärsjölagård. Av liknande skäl hade den förenade post- och järnvägsstationen i Eslöv indragits den 31 juli 1865 och en postexpedition i stället inrättats enligt ett annat kungligt brev.

På den tiden var en postexpedition från postkundernas synpunkt likställd med ett postkontor. En skillnad var att föreståndaren tillsattes av poststyrelsen och formellt kallades postexpeditör, medan föreståndare för postkontor tillsattes av regeringen och hade titeln postmästare. Från 1882 års ingång försvann beteckningen postexpedition för dessa "mindre postkontor" och alla betecknades enbart postkontor. Den från 1920 återinförda termen postexpedition (kungligt brev den 4 juni 1920) har en annan innebörd. Terminologin redovisas på sid 17 - 18 i häftet "Guide för post- och samhällshistoria" (häfte nr 100 i posthistorisk serie).

Till chef för postexpeditionen (förvaltningspostkontoret) i Bjärsjölagård utnämndes Johan Stendal. Han fick tillträda den 1 maj 1866, då postexpeditionen öppnades samtidigt som posttrafiken började på den nya järnvägen. Blott 33 år gammal avled Stendal den 2 juli 1868 och befattningen uppehölls på vakans till dess att postexpeditionen drogs in den 15 augusti 1869. I stället öppnades nu i Bjärsjölagård, liksom från tågstarten på de övriga stationerna utmed banan, en förenad post- och järnvägsstation.

Där fick stationsinspektorn Olof Gustaf Ferdinand Rydeberg ansvaret för posten, följd 1872 av Olof Nilsson. Denne blev kvar i Bjärsjölagård till sin pensionering, Nästa ordinarie föreståndare blev från den 1 maj 1912 Per Gösta Sjögren, som hade varit föreståndare för poststationen i Lövestad under tre år. Efter att han avgått vid 60 års ålder i september 1932, ansvarade följande järnvägsmän för posten i Bjärsjölagård: Carl Johan Brandberg (1932-1942), Carl-Henrik Ljungberg (1943-1946), Claes Gustaf Theodor Gyllenberg (1947-1948), Edvin Larsson (1948-1950), Oscar Vilhelm Strömberg (1950-1954), Frans Erik Olof Ryler (1955-1958), Viktor Ergo Harry Persson (1958-1967) och Bertil Verner Steinick (1967-1975).

Poststationen drogs in med september månads utgång 1975. Ersätt-

ningen blev lantbrevbäring från Sjöbo i kombination med ett inlämningsställe för de kunder som inte hade möjlighet att få kontakt med lantbrevbäraren under turen.

Vollsjö

En förenad post- och järnvägsstation öppnades i Vollsjö den 1 maj 1866. Stationsinspektör Nils Pehrsson, som var verksam från tågstarten, blev ansvarig också för postgöromål. Axel Ludvig Lundgren efterträdde denne 1867. Brist på handlingar för de närmast följande åren gör det inte möjligt för mig att avgöra med säkerhet vem som efterträdde honom. Den 26 juli 1872 kvitterade M Andersson ett frimärksförskott. Han var således i tjänst även då, men 1875 års personalförteckning upptar Anders Christian Andersson som poststationsföreståndare, tillträdd 1874 och då med 480 kr i årsarvode för själva postsysslan. Troligen fanns det redan då ett biträde som fullgjorde den delen av arbetet, men namnen på dessa kan i allmänhet inte spåras i postens handlingar.

När postverket tog över ansvaret för kronobrevbäringen, satte detta på sätt och vis också sina spår vid redan etablerade poststationer. I Skåne kan man urskilja fem intervaller för denna stora omorganisation, 1874 års ingång, 1875 års ingång, den 1 maj 1875, den 1 november 1876 samt 1877 års ingång (detta tillfälle blott för Villands härad). Vollsjö påverkades t ex genom att nya postföringslinjer öppnades eller organiserades om den 1 november 1876 till Tomelilla och till Östra Sallerup samtidigt med tillkomsten av poststationer i Tolånga och Röddinge resp Frenninge och Önnköping. Den sistnämnda linjen utsträcktes den 16 december 1876 till Hörby. Nyttillkomna poststationer medförde mer arbete för föreståndare vid poststationer, där post transiterades. Detta var i hög grad tillämpligt för Vollsjö, något som spåras i avlöningsförhållandena, även med avseende på den ansvarige stinsens postbiträdesanslag. År 1888 höjdes stinsens ersättning från postverket till 600 kr om året.

Under denna expansiva period förekom flera byten på befattningen som stationsföreståndare i Vollsjö. Anders Christian Andersson var sålunda i tjänst mellan 1874 och 1880, följd av Anders Olof Andersson

under två år. Dennes efterträdare blev 1882 Axel Jepsson som - såvitt tillgängliga personaluppgifter är korrekta - blev kvar mer än en tioårsperiod. I september 1893 tog stationsinspektör Johan Nilsson över. Hans postbiträdesanslag var lika stort som det egna arvodet, 600 kr. Han var länge i tjänst och fick uppleva den starka utveckling som gjorde det nödvändigt att skilja post och järnväg åt. Detta skedde redan den 1 maj 1915 då poststationen flyttades till en fastighet på 225 meters avstånd från järnvägsstationen.

Där blev fröken Karin Johanna Götilda Morin föreståndare med skyldighet att även svara för brevlådtömning samt transporter från och till tågen. Hon hade varit biträde vid postkontoret i Ljungby. Hennes kunskaper baserades delvis på vad postmästare Anders Wilhelm Kjellqvist lärt henne. Han var postmästare i Ljungby under åren 1909 - 1913 och sedan 1888 gift med Anna Emerentia Clothilda Morin, en fyra år äldre syster till Karin Johanna Götilda, som själv skrev sitt förnamn som Göta. Hennes flyttning från Ljungby till Vollsjö kan ha underlättats av kontakter med personal vid postdirektionen i Malmö. En kopia av insidan i ett frankerat kortbrev, adresserat till "Välborne Herr Postkontrollör C G Carlheim-Gyllensköld, Malmö" och avstämplat i Vollsjö den 30 juli 1915 kan här få exemplifiera hennes första tid i Vollsjö.

Hon Postkontrollör!

*Nu kommer jag
igen och berättar
med min bekymp-
mer. Min ene post-
förare (Bergman)
kom ej med posten
från Vallarum och
Önnköping i ev.
utan en gosse som
upplyste att Bergman
var drucken och
redlös. Posten
kom därför ej med
5:13 tågt. —*

*Är att få tacka
Herr Postkontrollören*

*för all hjälp och
all vänlighet vid min
biträdes.*

*Jag trifs alldeles
utmärkt här och alla
är så snälla och
skötliga. Jag vill bli
och vi ha så trevligt
både inom och utom-
hus. Strädgårdens
har vi mycket potatis,
ärtor och m. m. samt
krasse, vassa, pen-
sler, blåklint och sol-
ovon m. m.*

*Är om ursäkt för
minn enkla ord.*

*Ödmjukligen
Göta Morin.*

Under sitt 70:e levnadsår valde fröken Morin att den 1 juli 1937 avgå från sin befattning som poststationsföreståndare i Vollsjö. Hon hade dessförinnan fått medaljen för nit och redlighet i rikets tjänst.

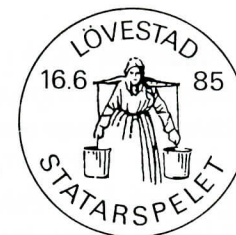
En på poststationskortet icke namngiven vikarie förordnades vid poststationen i Vollsjö i avvaktan på omorganisation. Från den 1 oktober 1937 höjdes poststationen till en postexpedition. Till chef med titeln stationsmästare utnämndes Ellen Maria Carlsson. Bland hennes efterträdare kan nämnas Elsa Margit Nilsson. Genom 1970-talets omvälvande förändringar fick postexpeditionen termen lokalpostkontor 1977 och från 1986 blott postkontor, vars chef med titeln postmästare fått ta över ansvaret för service till i det närmaste 1100 hushåll.

Över Vollsjö har post expedierats till två postombud, ett i Frenninge och ett i Starrarp. I Frenninge fanns en poststation under tiden 1 november 1876 - 31 januari 1879, redovisad i häftet "Kortlivad skånsk post" (nr 85 i posthistorisk skriftserie). I Starrarp, där datumstämpeln hade gravyren VOLLSJÖ POSTOMB 2, inrättades postombudet den 1 mars 1945 med Nils Anton Håkansson som ansvarig. Han skötte postombudet under hela dess existensperiod eller till och med juli 1960. Då drogs det in vid omreglering och utsträckning av lantbrevbäringen Vollsjö - Önnköping.

Klasaröd

Den lilla poststationen Klasaröd i Tolånga socken öppnades i järnvägsstationen den 1 november 1914. Stationsföreståndaren Emil August Leveaux fick ansvaret för postgöromålen. Hans ordinarie efterträdare blev den 1 juni 1932 Berndt Åkesson, följd i oktober 1940 av Gottfrid Norgren. Denne pensionerades den 1 april 1949 och Bertil Karl Albert Blomqvist trädde till. När han flyttade till Blådinge i maj 1955, tog Nils Olle Persson över under fyra års tid för att den 1 april 1959 börja tjänstgöra i Mölle. Platsvakten Johan Nilsson blev den siste ordinarie post- och järnvägsmannen i Klasaröd. Han tjänstgjorde där från den 1 april 1959 till den 31 mars 1968, då poststationen ersattes med lantbrevbäring från Lövestad.

Lövestad

Stationsinspektör G Rydeberg fick från starten ansvar för posten i Lövestad, då 30 år gammal. Detta ansvar överfördes redan 1868 på Axel Ludvig Lundgren, även han 30 år vid tillträdet. 1875 års personalförteckning anger Martin Andersson som stationsinspektör och poststationsföreståndare, då med 360 kr i årsarvode för själva postsysslan. Troligen har ytterligare någon haft detta ansvar efter Andersson innan Emanuel Fernström tog över den 1 augusti 1893. Då hade årsarvodet för postarbetet höjts till 420 kr och steg från och med 1896 till 540 kr. I maj 1903 tog Ferdinand Ringström över den förenade post- och järnvägsstationen, följd sex år senare av Per Gösta Sjögren.

Årsarvodet för postsysslan var från och med 1910 600 kr, vartill kom ett fast biträdesanslag på 600 kr. Fr o m 1910 utgick dessutom till Sjögren s k provisionsersättning på 150 kr om året. Det var en schablonmässigt framräknad summa som ersättning för att den procentuella ersättningen för frimärksförsäljning till poststationsföreståndarna upphörde med 1909 års utgång. Provisionsersättning utbetalades endast till den funktionär som var anställd vid övergångstillfället och följde alltså inte med befattningen till efterträdaren.

Som sådan tog Carl Johan Brandberg över den förenade post- och järnvägsstationen den 1 maj 1912. Trafikutvecklingen hade fortsatt varit god och det gick inte i längden att förena de båda funktionerna. Det blev därför skilsmässa mellan post och järnväg den 1 maj 1915, varvid Gertrud Lovisa Holmgren blev föreståndare för poststationen i en från järnvägen skild lokal. I hennes årsarvode på 900 kr inbegreps till en början ersättning för transporter mellan järnvägsstationen och poststationen, men från den 1 maj 1917 fick hon 300 kr om året särskilt för denna uppgift. Hon hade dessutom 600 kr om året i särskilt biträdesanslag. Hennes kunskaper i posthantering baserades på elva års tjänstgöring som dispositionsbiträde i Ronneby.

Hildegard Möller blev poststationsföreståndare i Lövestad år 1919 efter lång tids tjänstgöring i Borrbby. Hon avled den 16 september 1919. Följande dag tillträdde förre stinsen Herman Möller, född den 12 juni 1868. Han hade efter fem månader som poststationsföreståndare i Vollsjö blivit föreståndare för den förenade post- och järnvägsstationen i Borrbby i oktober 1894 och innehaft denna dubbla befattning till och med mars 1915, då post och järnväg skildes åt i Borrbby (posthistorisk skrift 41).

Möjligen hade Herman Möller blivit övertalig vid järnvägen eller kanske begärde han själv att få överta befattningen i Lövestad efter Hildegards död. Han var ju bara 51 år gammal då.

Enligt poststationskortet efterträddes Herman Möller den 1 april 1928 av Albin Walfrid Svensson, född den 10 juni 1886. Denne hade blivit föreståndare för poststationen i Kattarp vid 1917 års ingång då post och järnväg skildes åt där (posthistorisk skrift 306). Efter två år i Kattarp blev Svensson föreståndare för lantpoststationen i Ljungbyhed. När denna efterträda Herman Möller i Lövestad, som då var i sitt 60:e levnadsår. I Lövestad blev Svensson inte långvarig, för den 1 november 1929 tog Frida Josefina Lindblad den 1 november 1919 över den från järnvägen skilda poststationen, biträdd i arbetet av sin make. Hon avgick med pension vid 1956 års slut, varvid den sistnämnde också tillerkändes viss pension.

Med 1957 års ingång organiserades poststationen om till en postexpedition. Agnes Irma Walborg Arvidsson blev föreståndare med titeln stationsmästare, följd av bl a Karl-Olof Melén. Genom 1977 års omorganisation fick postexpeditionen termen postkontor, vars chef med titeln postmästare har fått ta över ansvaret för service till omkring 1300 hushåll. I projekt "Nät 92" har postkontoret överlämnats på entreprenad till Bevakningsgruppen i Färs AB och ingår därmed i den stora grupp, som ibland oegentligt kallas "Post-i-butik".

Över Lövestad expedierades posten till postombudet i Ilstorp, inrättat i början av 1930-talet och indraget den 31 mars 1952.

Äsperöd

Stationsinspektör John Alfred Esbjörn blev ansvarig för posten i Äsperöd när postbefordran på järnvägen började den 1 maj 1866. Namnet stavades då med E i början. När 1909 års postortlexikon införde stavningen med Ä, skrev en "kommitté", ledd av lantbrukaren och hembygdsforskaren Anders Nilsson i Skogsdala till redaktionen för lexikonet och framförde klagomål. Hans påstående att namnet ursprungligen skrivits Esbjörnstorp avvisades av överkontrollören och redaktören Erik Långe efter kontrakt med professor Adolf Noreen. Då Äsperöd kom av äspe (aspskog), borde det enligt de principer som regeringen fastställt för ortnamnens officiella stavning skrivas med Ä.

Johan Astolf Hackwitz tog över den förenade post- och järnvägsstationen i Äsperöd 1874, då med 480 kr om året för bestyret med posten, höjt år 1888 till 540 kr. Han var en av de poststationsföreståndare som tog riktigt på allvar på skyldigheten att stämpla frimärkena tydligt. I arkiven finns flera skrivelser från honom till postinspektionen med anmälan om otydlig avstämpling.

Från april 1890 har Gustaf Ahlström antecknats som ansvarig för den förenade post- och järnvägsstationen. 1903 års allmänna reglering av postarvodena höjde arvodet till 600 kr, vartill kom ett biträdesanslag på 360 kr. Ahlström avled i mars 1908 och följdes av Jöns A:son Glantz som tidigare varit föreståndare för poststationen i Svenstorp under fem år.

Den 1 juli 1918 skildes poststationen från järnvägen och flyttades till en plats ca 100 meter därifrån. Till föreståndare antogs nu fru Elsa Maria Hallqvist, född Glantz. När hon pensionerades den 1 maj 1963, uppehölls befattningen på vakans till dess att poststationen åter kunde förenas med järnvägen den 1 juli 1964. Under mellantiden var poststationen kvar i fru Hallqvists fastighet. Järnvägsexpeditören Kurt Albin Dahlgren blev ansvarig för postgöromålen i järnvägsstationen från den 1 juli 1964 med Johan Nilsson som biträde. Om lokalen hade tidningen "Järnvägsnytt" berättat i februari 1960 att "SJ:s egen personal och en målarmästare hade gjort om hela interiören och skapat en av Ystad-Eslövslinjens trevligaste stationer".

Den nya föreningen varade knappt åtta år, för den 1 juni 1972 skildes poststationen åter från järnvägen (diarienummer södra distriktet 456/72). Postbiträdet Gunborg Modigh uppehöll befattningen som poststationsföreståndare till poststationens indragning med oktober månads utgång 1972. Lantbrevbäring från Lövestad blev lösningen.

I Hasse Alfredssons och Tage Danielssons film "Äppelkriget", för vilken Äsperöd kan sägas ha varit medelpunkt, kallades samhället för Änglamark i "jakten" på miljöförstörare och miljöexploatörer. I spetsen för en kamp mot indragning av poststationen hade folkskollärare Eigil Esperup i Äsperöd ställt sig förgäves.

Stationshuset i Äsperöd såldes den 5 maj 1975 till en privatperson, som där arrangerade ett litet järnvägsmuseum.

Över Äsperöd expedierades posten till postombudet i Vanstad, som fanns under perioden 1 november 1944 - 31 augusti 1957 (formellt indraget med 1957 års utgång). Dt sköttes av fru Nancy Viola Stadig, som använde en datumstämpel med gravyren ÄSPERÖD POB 1.

Tomelilla

Det var järnvägen mellan Eslöv och Ystad som blev orsaken till att en poststation inrättades i Tomelilla, där det senare utvidgade järnvägsnätet gjorde samhället till en järnvägsknutpunkt med åtföljande ändringar av poststationens status. Den förenade post- och järnvägsstationen öppnades sålunda den 1 maj 1866, samtidigt som posttrafiken började på den nya järnvägen. Stinsen Johan Nilsson blev ansvarig för postsysslan. Emanuel Fehrström tog över 1873, när man förberedde det expansiva skede, som skulle medföra att flera nya förvaltningspostkontor tillkom med regeringens medgivande. Fehrström fick ändå ha ansvaret för postsysslan kvar under i stort sett hela sin tid som järnvägschef i Tomelilla. Han överlämnade till Nils Anders Thorsson samma år som regeringen medgav genom ett kungligt brev den 17 november 1893, att ett postkontor fick inrättas som förvaltningsenhet i Tomelilla. Detta beslut togs några månader efter att det funnits genomgående tågförbindelse från Malmö till Simrishamn och det således var ett faktum att Tomelilla var en järnvägsknutpunkt.

Omorganisationen från poststation till postkontor gjordes i Tomelilla den 1 februari 1894 och Nils Anders Thorsson eller hans biträde fick se till att försändelser och vissa inventarier överlämnades från järnvägens vård till den tillsatte postmästaren Gerhard Pontus Gerhardsson Stuart.

Efter honom ansvarade följande ordinarie postmästare för det ganska vidsträckta postområdet med många underlydande poststationer och lantbrevbärare: Carl Johan Hellberg (1902-1921), Per Edvard Palmqvist (1921-1933), Sven Lindqvist (1933-1936), Robert Sixtus Kindahl (1936-1939), Tor Yngve Dillberg (1939-1943), Karl Gustaf Renström (1944-1946), Elis Rangdolf Hellqvist (1946-1948), Tord Henry Tykesson (1948-1956) och Hans Ivar Alvar Hansson (1956-1961). Postmästarebefattningen uppehölls därefter på vakans och efter en omfattande översyn av förvaltningsområdena med större centralisering i sikte degraderades postkontoret till postexpedition den 1 april 1962. Vanja Hallbäck blev chef med titeln stationsmästare. En ny terminologi, som genomfördes över hela landet, medförde ändring av

postexpeditionen till postkontor 1977. Karl-Olof Melén fick med titeln postmästare och i en senare organisation även titeln distriktschef ta över ansvaret för postservice till ca 5200 hushåll.

I fackorganet "Svenskt postarkiv" informerades hugade spekulanter på postmästartjänster om villkoren i orter, där tjänster var ledigförklarade. När postmästare Gerhardsson Stuart hade avlidit i maj 1902, ännu inte 47 år gammal, redovisade "Svenskt postarkiv" förhållandena i Tomelilla med bl a följande text:

"Postkontorslokalen, som förhyres och möbleras av postverket, är något trång, men rätt trevlig och ändamålsenligt inredd.

I samma byggnad som postkontorslokalen finnas tvenne våningar, passande för en blivande postmästare, den ena 6 rum, kök och jungfrukammare, den andra 5 rum och kök. De betinga i årlig hyra, den förra 650 kr., den senare 450 à 500 kr. Tillförseln av livsfrömodenheter kan icke sägas vara livlig, prisen därå äro fullt lika höga som i en större stad.

I år hava postmästarens sammanlagda utskylder för inkomst från postverket uppgått till 313:45 kr.

Skolor finnas icke i Tomelilla; närmaste fullständiga läroverk ligga i Ystad, Lund och Malmö. I Tomelilla finnas 2 praktiserande läkare, bankkontor, men ännu ej apotek".

Svenstorp (Köpinge)

Den närmaste stationen till Ystad, när den nya järnvägen öppnades för trafik, fick namnet Köpinge. På grund av namnlighet med Köping ändrades namnet till Svenstorp den 1 maj 1867 (enligt cirkulär från motsvarigheten till nuvarande SJ 9 april 1867). Stationsinspektör G von Sydow fanns på plats där, när posttrafiken började den 1 maj 1866 och fick ta ansvar för samhällets postservice. Axel Ludvig Lundgren tog över 1874. En minskning i posttrafiken kan förmärkas under slutet av hans tjänstetid på grund av att en poststation öppnades i Köpingebro den 8 oktober 1894 strax söder om Svenstorp. Årsarvodet för själva postsysslan hade växt ända till 540 kr men blev vid det nya seklets ingång sänkt till 420 kr. Lundgren fick känna av denna försämring under två år men från 1903 års ingång tillträdde Jöns A:son Glantz.

Denne lämnade i juni 1908 över till Albert Andersson, som hade varit föreståndare i Skarhult under fem år. Ännu inte 42 år gammal avled han den 3 januari 1917 och efter en tids vakans tog Hugo Ludvig

Reinhold N:son Hagberg över ansvaret den 1 juli 1917. Han förflyttades till Köpingsbro den 1 augusti 1940, varefter följande ordinarie järnvägsanställda ansvarade för posten i Svenstorp till poststationens indragning den 1 juni 1965: Berndt Åkesson (1940-1941), Sven Helge Gustaf Gustavsson (1942-1947), Knut Emil Alvrud (1947-1948), Bror Helge Herman Blomberg (1948-1951), Nils August Holmberg (1951-1954), Elvir Bernhard Hedin (1954-1957), Curt Hugo Persson (1957) och Marta Davida Moberg (1958-1965).

Vid poststationens indragning den 1 juni 1965 blev de hushåll, som hade utträttat sina postärenden i järnvägsstationen, anslutna till lantbrevbäringslinjer från Köpingsbro resp Glemmingebro. Totalt rörde det sig om bara 49 hushåll. De övriga drygt 300 hushållen med postadress Svenstorp hade redan tidigare förmånen av lantbrevbärning.

Köpingsbro

Med tillkomsten av järnvägen Ystad-Borrby-Gärnsås inrättades den 8 oktober 1894 en förenad post- och järnvägsstation med namnet Köpingsbro vid den plats där den ursprungliga järnvägen mellan Eslöv och Ystad förenades med den nya järnvägen mot Borrby. Stationsinspektör Hasse Rudolf Stenberg fick ansvar för postgöromålen. Han hade tidigare varit föreståndare för poststationen i Kristineberg.

Efter Stenbergs död i januari 1922 blev Jöns Jönsson ansvarig för post och järnväg i Köpingsbro. Han hade svarat för posten i Löberöd under sex år och befordrades till trafikinspektör i oktober 1927. Efter en tids vakans blev Nils Göransson hans ordinarie efterträdare (1928-1940) och från Svenstorp kom den 1 augusti 1940 Hugo Ludvig Reinhold N:son Hagberg. Han pensionerades den 1 mars 1948 och Vilhelm Johan Olof Ågårdh tog hand om posten under tre år för att därefter flytta till Lomma.

Därefter ansvarade följande järnvägsmän för posten i Köpingsbro: Gunnar Pålsson (1951-1954), Albert Rudolf Lindström (1954-1958), Ernst Albert Svensson (1958-1966) samt Karl Göte Sixten Johansson under tre månader 1966.

Poststationen höjdes till postexpedition den 1 juli 1966 och därmed var

den kombinerade post- och järnvägseran slut. I en ny lokal fick Margareta Nilsson ansvara för posten med titeln stationsmästare. Titeln ändrades till postmästare i samband med att en ny terminologi infördes 1977 och postexpeditionens benämning ändrades till postkontor. Där har chefen fått ta över ansvar för service till närmare 1400 hushåll.

Ystad

Någon förening av post- och järnvägs göromål har inte förekommit i Ystad, där en svensk postmästare förmodas ha tillsatts vid postkontoret redan 1658, ännu så länge till namnet okänd. En av 1800-talets namnkunniga postmästare i Ystad var Bengt Johan Geijer. Under fyra år före utnämningen till denna befattning var han postinspektör i södra distriktet och påverkade utvecklingen av den hastigt framväxande järnvägsposten i Småland, Blekinge och Skåne. Han tog över postkontoret i Ystad efter Berndt Nilsson, som hade varit dess chef under åren 1851-1876.

Jag skall begränsa detta avsnitt om postkontoret i Ystad till en händelse som direkt framkallades av tillkomsten av järnvägarna i södra Skåne. Postmästare Berndt Nilsson hade under närmare ett kvarts sekel haft stora förmåner av postutväxlingen inom det tätbefolkade område som ingick i hans revir. Hans fasta avlöning i egenskap av postmästare, eller postkommissarie, som hans formella titel var i egenskap av chef vid ett postkontor med direkt utväxling med utlandet, var t ex 1200 kr under år 1871. Dessutom fick han det året sammanlagt 550 kr i provision för brev- och paketuppbörden samt frimärksförsäljningen. Till detta kom hans stora inkomst i form av sportler, 3160 kr, som alltså var nära nog dubbelt så stor som summan av hans fasta inkomst och provisionerna. Sportlerna härrörde i huvudsak från inkomster för expedition av lösväskor till kunder i de olika socknarna inom förvaltningsområdet.

Med tillkomsten av järnvägen och därmed några poststationer inom förvaltningsområdet övergick många postkunder efter hand från lösväsksystemet till att i stället utträta postärenden i närliggande järnvägsstationer. Det var dock en långsam process, och minskningen i antalet lösväskor hade börjat så smått efter eslövsbanans tillkomst. Så småningom blev inkomstminskningen kännbar och denna accentuerades genom tillkomsten av Malmö-Ystads järnväg. Det var den järnvägen

som gjorde att måttet blev rågat, som man säger. Den 23 oktober 1875 lät den då 82 år gamle postmästare Berndt Nilsson sin skrivare formulera följande brev till poststyrelsen:

"Sedan Malmö-Ystads Järnväg med årets början blivit öppnad och en del nya poststationer blivit inrättade uti angränsande orter, hava 23 personer, vilka förut med egna bud hade sin postgång här på kontoret, nu mera alldeles upphört och hava sin post uppå de poststationer, som äro dem närmast belägna.

Göromålen uppå Ystads postkontor hava visserligen i det avseendet betydligt minskats, att expedierandet utav dessa väskor och postböcker upphört, men motsvarar detta på intet sätt de ökade göromålen, vilka tillkommit genom dagligt expedierande utav tvenne avgående och emottagande utav tvenne ankommande poster uppå Malmö-Ystads Järnväg.

Uppå detta förhållande anser jag mig kunna och böra fästa Kungl.Styrelsens uppmärksamhet samt har låtit upprätta bifogade kalkyl, vilken utvisar en minskning uti inkomster utav 600 kronor för innevarande år.

Utav Kungl.Generalpoststyrelsens rättskänsla och billighet hoppas jag, det Kungl. Styrelsen anordnar åt mig åtminstone för innevarande år en skälig ersättning för den minskning uti förut havde inkomster, jag så oväntat kommit att vidkännas."

Poststyrelsen kunde inte bifalla postmästarens hemställan, vilket meddelades honom genom ett brev den 29 oktober 1875.

Här kanske bör tilläggas att poststyrelsen efter 1855 års portoreform föreslog regeringen att postmästarna skulle få gratifikationer "för minskad sportelinkomst i följd av det nya portosystemets införande" och "genom postreformen förlorade inkomster av lösväskor, posträkningar m m". Detta hade regeringen bifallit genom beslut den 16 januari 1857. Bakgrunden var inte densamma nu, även om järnvägars tillkomst orsakade inkomstförluster för postmästare på flera håll i landet. Inkomstförluster blev det också på grund av de många poststationer som inrättades med början 1874 i anslutning till att kronobrevbäringen upphörde. Ett visst motstånd mot inrättande av nya poststationer kunde för övrigt förmärkas från berörda postmästare redan 1861, sedan regeringen i mars 1860 hade bemyndigat poststyrelsen "å lämplige ställen inrätta ett nytt slag av poststationer, vilka äro ämnade att, såsom speditionskontor, för mera avlägsna orter underlätta förbindelsen med närmaste postkontor eller postexpedition".

Ännu fler får post genom lantbrevbärare

Vid senaste kvartalsskiftet, den 1 april, drog man i distriktet in fem postanstalter på en gång. Det var Askeröd, Dångebro, Hässleholm 2, Idala och Köinge som ersattes med lantbrevbäring.

Poststationen i Askeröd betjänade under slutskedet direkt bara 70 hushåll, som lantbrevbärare Yngve Nilsson nu har tagit över. Dessutom går han numera ut ifrån Östraby. Omändringen betyder ungefär en timmes längre arbetstid per dag för Yngve Nilsson som innan han blev lantbrevbärare för ett 15-tal år sedan kände på ett par andra yrken, bl a som militär och elektriker.

— Men av alla de jobb jag haft är det inget som slår ut lantbrevbäraryrket. Här behöver man aldrig tycka att tiden går långsamt, säger han.

I Dångebro fanns postmästare Karl Axel Palmkvist, Växjö 1, på plats för att avtacka sin "platschef" Alice Rydén för 35 års arbete vid poststationen. Under Dångebros nära 90-åriga postepok har det bara funnits två föreståndare före fru Rydén.

Som ett kuriosum kan nämnas att hembygdsföreningen på orten framfört önskemål om att få överta all utrustning vid poststationen för att i framtiden kunna visa sin forna postanstalts redskap och hjälpmedel.

Sveriges bäst bevakade poststation har

man ofta kallat Hässleholm 2. Och det med fog eftersom den varit inrymd vid Skånska dragonregementet. Poststationsföreståndare Karin Lindström, som i 19 år tillhört "familjen" på regementet, avtackades av självaste regementschefen, överste Björn Zickerman. Utöver blommor fick Karin Lindström ta emot regementets plakett i silver.

Efter att ha varit med om att bli "bort-rationaliserad" en gång tidigare tyckte Karin Lindström att det denna gång kändes litet svårare att flytta från "bassarna" på P2. Hennes nya arbete består i att vara poststationsföreståndare i Ballingslöv.

Som alla förstår kommer regementet och dess personal i fortsättningen att få sin post på annat sätt än genom lantbrevbärare.

Lilla länet Halland drabbades faktiskt av två indragningar. Längst i norr poststationen i Idala, som med sina 30 direkt betjänade hushåll, fick "stryka på foten" för lantbrevbäring från Frillesås. Dessutom i mitten av länet postexpeditionen i Köinge, vars betjäningssområde delats upp på Vessigebro och Ullared.

— Stängningen av postexpeditionen i Köinge kommer knappast som någon överraskning för bygdens folk, säger postmästaren i Falkenberg Gösta Larsson. Frågan var aktuell redan förra året, då den ordinarie föreståndaren gick i pension.

Av de ca 500 hushållen inom betjäningssområdet är det bara en mindre del som hämtat direkt på postexpeditionen. De övriga har betjänats genom lantbrevbärare.

De nu fem nämnda indragningarna ger jämte två centraliseringar — Kånga ändrat till Tingsryd 2 och Tormestorp till Hässleholm 3 — en årlig kostnadsbesparing för Posten på en kvarts miljon, vilket lär vara en ovanligt stor vinst på en enda gång.